

[Bjørn Westh]

er der 85 pct. af eleverne, der drikker mælken, og de steder, hvor man ikke har det, er det kun 25 pct. af eleverne, der drikker mælk. Der drikker de i stedet for cola og ernæringsfattige drikke eller for meget sukrede drikke, der ernæringsmæssigt ikke er så heldige. Så jeg tror, de fleste er enige om, at det ernæringsmæssigt ville være godt, og erfaringerne viser altså også, at børnene rent faktisk benytter sig af det, hvis de får tilbudt.

De tal, vi har bygget vores beslutningsforslag på, er indsamlet af De Danske Mejeriers Fællesorganisation. Jeg tror, det er 88 kommuner, der har været kontakten, for at man kunne lave de tal, vi her bygger på, og en del af dem stammer fra Århus Kommune.

Den anden side af sagen er jo, at folk ikke kan forstå, at EF skal have så store problemer med overskud, at det ligefrem koster EF penge, at landmændene producerer mælk, og at mælk skal laves om til smør, der skal lægges på lager, der så skal sælges for 60 øre kiloet til brug for fremstilling af teknisk fedt, f.eks. skosværte. Så er der mange mennesker, der spørger sig selv, om det ikke var bedre at give vores børn skolemælk end at have udgifter ved at lave mælk om til skosværte, efter at det har ligget på lager i nogle år; og det synes jeg er et godt spørgsmål. Når jeg har været stillet over for det, har jeg sagt, det kan jeg ikke svare andet til, end at jeg faktisk synes, at børnene skulle have gratis skolemælk. Jeg tror i øvrigt også, mejeribrug ville synes, det var en god håndsrækning.

Så er det rigtigt, at gratis, det betyder jo ikke, at der ikke er nogen, der skal betale, men ministerens tal var jo, så vidt jeg kunne bedømme det, en lille smule farvede. Det er nok rigtigt, at det ville koste 240 mill. kr. totalt at lave denne ordning, men her betaler EF 70 mill. kr., og i øjeblikket er der mig bekendt en kommunal udgift i størrelsesordenen 85 mill. kr., som kommunerne ville blive sparet for, så forøgelsen af de offentlige udgifter, når man slår kommuner og stat sammen, ville ikke blive i den størrelsesorden, som ministeren taler om.

Men jeg mener så i øvrigt, at udgifterne kunne nedbringes, for den mælk, vi kunne drikke mere, koster det faktisk EF 40 mill. kr. at lægge på lager og sælge med afskrivninger og nedskrivninger ifølge mejeriernes beregninger, som vi har fået fra Mejerikonto-

ret i Århus, og det vil sige, at de offentlige merudgifter totalt, hvis vi ser på alle myndighederne – stat, kommuner og EF – ikke ville være af den størrelsesorden, men man ville vinde noget, som folk ville være glade for, og landbruget ville få et godt image, og børnene ville måske også blive vænnet til at drikke mælk, også når de blev voksne, så for landbruget ville det også være en fordel at komme ind.

Derfor er det et forslag, der dels sigter på børnenes ernæring, dels sigter på EFs overskudsproblemer og dels også sigter på at give en hånd til dansk mejeribrug, som det i øvrigt også trænger meget til.

Jeg takker så i øvrigt for støtten til de ernæringspolitiske betragtninger med hensyn til fedtindholdet og for støtten til, at man vil gøre noget ved det i EF, men jeg synes faktisk, landbrugsministeren skulle have gjort noget ved det i EF i tirsdags. I tirsdags aftalte man i EF en grundlæggende ændring af mejerordningerne i EFs landbrugspolitik, ændringer, der er de mest afgørende, der har fundet sted inden for mejeripolitikken i EF, de mest elendige aftaler, der nogen sinde er blevet lavet, som mejeriernes formand sagde.

Landbrugsministeren deltog i tre timer om mandagen, og så fortsatte mødet i øvrigt tirsdag og sluttede først onsdag morgen kl. 3. Landbrugsministeren burde have været dernede og sagt: jeg har f.eks. en sag her om øget EF-støtte til skolemælk, som jeg gerne vil have igennem, og jeg tror ikke rigtig, jeg vil give tilslutning til noget af det andet, før vi har denne sag på plads. Hun burde have prøvet at sikre Danmark nogle fordele i den situation, hvor ministeren vidste, at alle lande og Kommissionen gerne så et resultat. Det er i den situation, man skal være på pletten og tage sine kegler hjem, hvis man altså forstår at rejse nogen, og det er dér, jeg mener landbrugsministeren har svigtet. Også dér.

Når vi foreslår det som en statslig ordning, så er det, fordi vi føler, at der er meget bureaukrati i den nuværende mælkeordning med kommuner og ansøgninger frem og tilbage. Derfor synes vi, at for at lette på bureaukratiet kunne man lave det som en statslig ordning, så kunne man måske modregne kommunernes besparelser på anden vis, sådan at belastningen blev fordelt mellem stat og kommune. Men man kunne gøre det en-